

При прякото сватовство причина за роднинството е отношението на *суримпе* (браќ) между Р (ром – съпруг) и р (ромни - съпруга)²¹. В първо възходящо поколение Со (сокро) служи за обозначаване на свекър и тъст, а са (сакра) – съответно за свекърва и тъща. В обръщението си към *сокро* човек може да използва *даде* (татко), а към *сакра* – мами (бабо). В поколението на съпрузите, Ко (кумнато) на български има няколко съответствие: шурей, баджанак, девер и зет. При ка (кумната) те са съответно: шуренайка (или снаха), балдъза, етърва и зълва.

Практически терминологията за роднините по сватовство, в поколението на родителите и поколението на брачната двойка, е изцяло заета от румънският език²². Разликата е, че към калдерашкото понятие за мъжките индивиди е добавено –о, което е типично окончание за мъжки род в ромския език. Използваната от калдерашите система за разграничаване на роднините по сватовство е характерна за голяма част от индоевропейските езици и като пример може да послужи формообразуването с “-in-law” на английски и с “beau-/belle-” на френски език.

---

²¹ С цел опростяване на нагледа, на схемата и двамата брачни партньори са его. Следи се терминологията с преките и съребрените роднини на другия.

²² Рум. *сумнат* - баджанак, девер, зет, шурей; *сумнатă* – балдъза, етърва, зълва, шуренайка; *согру* – тъст; *соасгă* – тъща, свекърва